

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Serisori nefrancați nu se
primesc. — Manu-cripturile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: *H. Lössler, Rannoch,
Schaler, Rudolf Mayer, A. Oppel's*
Nachfolger; *Anton Oppel's, J.
Dornier*, în Budapesta: *A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat*; în
București: *Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie*; în Ham-
burg: *Karwig & Liebsmann*.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o colună 6 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învalvă.
Reclame pe pagina a 2-a o
seriă 10 cr. senu 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în dă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din intru și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
senu 16 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 120.

Brașov, Sâmbătă, 1 (13) Iunie

1896.

Clerul și drepturile cetățenesci.

Prin proiectul de lege privitor la jurisdicțiunea Curiei în afaceri electorale se pregătesce o mare lovitură pentru clerul catolic, în special însă pentru „partida poporală”, în contra căreia vră se se îngrădescă falsul liberalism dela putere prin acest proiect.

Se tractează în anumită măsură de eschiderea clerului dela mișcările electorale său, cu alte cuvinte, de despoierea lui de drepturile politice cetățenesci.

Sunt câte va săptămâni de când se discută în camera ungară acest proiect de lege, dăr abia alaltăieri, cu ocaziunea începerii desbaterilor pe paragrafi, a eșit la ivelă într'o lumină mai clară tendința agresivă, ce se urmărește prin el față cu clerul în genere, în special însă față cu clerul catolic din tabăra lui Zichy.

În §. 3 al proiectului se află un punct, prin care alegerea unui deputat se declară anulată, decă se constată, că deputatul:

a) „în decursul celor trei luni premergătoare alegerii a făcut în localul destinat pentru săvârșirea ritualelor religioase, ori în adunări cu caracter religios, declarațiuni cu tendință de-a influența rezultatul alegerii”;

b) „că în scopul, de-a câștiga votul unuia, ori mai multor alegători, său a îndupleca pe cine-va de-a nu vota pentru anumit candidat, ori a se abține dela votare: a promis a împărtași pe cine-va cu grații bisericesci, său a amenințat cu aplicarea disciplinei bisericesci, cu subtragerea grațiilor, ori cu pedepsă din lumea cealaltă”;

c) „că a folosit la adunarea deputaților, său la conducturi electorale obiecte sfinte bisericesci, său astfel de obiecte, cari sunt destinate la esecutarea ritualelor bisericesci”;

d) „său că e părtaș la astfel de fapte, ori că anterior și în mod expres a consimțit cu ele”.

Este grozav de lax înțelesul

acestor dispozițiuni ale noului proiect de lege. Ori-cine cunoșce modul de acțiune urmat până aci de „partida poporală” trebuie să vadă, că aci nu se urmărește alt scop, decă făurirea unui mijloc legal, prin care guvernul se potă zădărnici întârșirea noiei partide catolice, putend despoia de mandate pe deputații săi și fără a mai recurge la volnicii și brutalități, ca cele dela Stomfa, Neutra etc.

La dispozițiunile de mai sus, sunt a se adauge încă alte puncte, prin cari se înăspresc și mai mult măsurile cuprinse în noul proiect. Așa, de exemplu, ajunge un singur martor, care se adevărească, că s'a comis vre-unul din faptele prevădute mai sus, pentru că făptuitorul, prin care în acest cas este a se înțelege preotul, se fiă pedepsit cu închisore de stat până la un an, amendă până la 500 fl., precum și lipsirea lui de drepturile politice.

Acastă pedepsă o potă contrage preotul chiar și în cazul, când s'ar restringe exclusiv numai la împlinirea unei datorințe creștinesci, căci în sensul dispozițiunilor de mai sus, preotul potă fi pedepsit, de exemplu, chiar și numai decă ar dice unui alegător, că e *pecat* a usa de votul său în mod neconștientos etc.

Dăr nu vom stărui a ne ocupa aci cu critica noului proiect de lege, care cuprinde în sine încă multe alte părți absurde, în parte chiar ridicule. Ajunge să spunem, că paragraful de mai sus a fost primit și la desbaterea specială, va să dică lucrul este isprăvit.

Adevărat, că aci s'a avut în vedere „partida poporală”, dăr decă proiectul va deveni lege, prin el se va da o lovitură preoției întregi, căci o eschide dela esecutarea unui principal drept cetățenesc și face imposibilă aprupe ori-ce acțiune, pe care interesele bisericei, ori ale credincioșilor le-ar pretinde dela preotul lor pe acest teren.

Casul în sine este foarte grav și va trebui să contribuie și mai mult la înăsprirea luptei dintre stat și biserică, căci aci nu e în joc numai interesul unor popore nemaghiare, în al căror defavor a fost posibil a se aduce ori-câte legi în cea mai mare armoniă, dăr e în joc și interesul unui puternic cler unguresc, care ađi este atât de amărît și înverșunat de nedreptățirile, ce i-se fac, dăr care însuși a cooperat de atâtea ori la nedreptățirea altora, votând și subscriind alături cu adversarii săi de astăđi toate legile aduse pentru desnaționalisarea poporelor nemaghiare, al căror ajutor îl vênză ađi.

Meetingul monstru din Prater.

(Fine.)

După primirea rezoluțiunei propuse de redactorul Schreiber, luă cuvântul deputatul Dr. *Pattai*, care la intrarea sa în sala de adunare fii salutat cu aplause nesfârșite. *Pattai* dice următoarele:

Cu ocaziunea banderului festiv din Budapesta, împăratul își exprimă doriște, ca legătura dintre ambele state să fiă susținută, însă totodată accentuă, că din raportul acesta reies datorințe și drepturi egale pentru amândouă părțile. Parlamentul austriac n'a conlucrat la încheierea pactului, care este exclusiv opera lui *Beust*, și de aceea, decă voiesce cineva ca să fim aderenții legăturii dintre Austria și Ungaria, trebuie să ne și asigure, că drepturile noastre vor fi respectate.

Ce se ține de stările financiare din țără, liberarea de puterea bancherilor ar fi chiar așa de lipsă, ca și liberarea de presa jidană. (Aplause). Ce privesce presa jidovă, deja am ajuns departe, căci astăđi nu-i mai crede nimeni nimic, deși o abonează și cetesce. (Ilaritate). Nu pot lăsa însă neamintite defăimările nerușinate, ce le aruncă presa jidanc-maghiară asupra *armatei* noastre. Ca bunii patrioți avem datorința să luăm în apărare armata comună

față de atacurile unor străini imigrați onorea noastră ne dictază, ca să nu le permitem să se apropie de noi. (Aplause sgomotose).

După o scurtă pauză luă cuvântul deputatul *Scheicher*, și satirică în modul cel mai brillant însemnătatea politică și economică a dualismului. Se sculă apoi Dr. *Preda* și criticând aspru disolvarea adunării, ce era să se țină cu trei zile mai înainte, declară, că întreaga serbare milenară și întreg mileniul sunt un curat șarlatanism.

În fine se urcă la tribună Dr. *Lueger*, aclamat în modul cel mai entusiast de întreg publicul asistent, și între mii de strigăte de „*Hoch!*”, el își începă cuvântarea, al căru cuvânt este următorul:

A fost un timp, când omului au suferit în tăcere aroganța clicei domnitoare din Ungaria; au fost mulți de aceia, cari strîngeau din pumnii în buzunare, dăr nu cutezau să iasă cu adevărul, să spună ceea ce simt și gândesc. Eu am ridicat vëlul, ce zăcea peste stările din Ungaria și am dat naștere la un vifor ne mai pomenit în parlament. Voiau să convocoe staturul parlamentar, pentru ca să mă împusoe, dăr s'a întâmplat altmintearea, și sper, că dușmanii mei vor fi aceia, cari în curând vor fi pușcați în parlament. (Aplause frenetice). Nimeni nu potă fi silit la aceea, ca să iubescă Ungaria, și chiar și decă vor fi disolvate o sută de adunări, totuși se vor ține altele mii, în cari se va proclama *protestul contra clicei domnitoare din Ungaria*. (Aprobări și aplause sgomotose). *Chlumetzky* (Ilaritate mare), în calitatea sa de președinte al delegațiunei potă lăuda pe Maghiari cât îi place, căci nu-i mai ajută nimic (Strigăte: Așa este!) Noi Austriacii de treideci de ani încoe suntem asupriți de cătră Maghiari (Un asistent strigă: Noi Nemaghiarii v'e vom ajuta să scopați de ei! Aplause viforose), dăr ne vom trage socoța cu ei (Aplause). Cu atât mai lașă este, între poporele nemaghiare asuprite din Ungaria, ținuta Germanilor, cari pörtă jugul Jidano-Maghiarilor. Tradarea această

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Schițe generale

din cultura și educațiunea Romanilor.

(Fine)

Precum la Greci, așa și la Romani pudiciția era considerată de un ce sânt. Cuvintele lui Cato: „Mai mult mă deobligă, și mai mult iubesc roșata, decă paliditatea feții, căci roșata este semnul virtuții”, — toți Romanii le priviau de cel mai sublim lucru; pentru aceea era strict oprit la Romani ori-ce conversațiune inconvenientă în prezența tinerilor. Censorul Cato a dimis pe Manliu din senat, pentru-că acesta își permise a-și săruta soția în prezența fetei sale.

Beutura de vin a fost în genere oprită tuturor femeilor și tinerilor mai mici de 30 de ani. Ultimul cuget al educațiunei pentru părinți era, ca pruncilor binecrescuți la timpul său să li-se dea ca soții fete tot asemenea bine crescute; apoi de aceste

Roma nu suferea lipsă, pentru-că deși părinții manifestau față de pruncii săi o ținută plină de gingășie, suavitate și iubire, însă tot-odată erau stricți și serveri față de copilele lor, nu numai intelectualminte, ci și sentimentalmente erau cât se potă de bine instruite și crescute, ca și ele mai târziu să fiă apte a da fiilor săi tot-asmenea educațiune bună.

Romanii au dat vieții omenești 90 de ani, cari i-au împărțit în vârste de câte 15 ani. Până la anul 16 dura copilăria, și pruncul se numia *puer*; de aci până la 46 ani era tinereța, și mai departe apoi bătrâneța. În etate de 46 ani bărbatul se numia *senior*, dăr pentru aceea totuși era obligat la serviciu de stat și militar până inclusive la anul 60, când cu numele *senex* era absolvat dela ori-ce serviciu public. În prima etate a educațiunei, cât timp pruncii erau sub imediata conducere a părinților lor, băieții din familii mai înalte, precum erau familiile curule (nobile) (oficiali de magistrat) purtau la gât așa numita *bullă aurea* (un fel de medaillon) și *toga praetexta*

— un vestmânt lung cu tivitură de catifea purpurie; ără ceilalți de rang mai inferior purtau acest vestmânt fără purpură. Când însă băiatul era de 15 ani, trebuia să depună acest vestmânt, pentru-ca mai târziu, după-ce se făcea demn de primirea lui, de nou să-l potă purta, ca semnul celei mai înalte demnități, ăr demn de această să făcea numai prin virtute și cultură, prin nobleță și pudiciție. Când pruncul era de 15 ani, se îmbrăca cu vestmântul așa numit *toga virilis*, ou care ocaziune i-se tăia părul cel lung ce-l avea până atunci. Această ceremonie însemna, că de aci înainte urmărește epoca de nobilă însă severă disciplină. Si totuși abia era vre-o serbare, ce pruncul se o aștepte mai ou mare bucuriă, de cum era ziua, când tinerul se desbrăca de *toga praetexta*.

Pentru-ce? Pentru-că de aci înainte el se considera de bărbat, de cetățen, care se bucura de o libertate și independență mai mare, ca până aci, și faptele lui erau împreunate ou o responsabilitate mai severă, decă mai înainte.

Actul acesta decurgea în modul următor: tinerul aduce jertfă în casa părintescă deilor, oferindu-și bulla cea aurită Larilor și, conoomitat de părinți, consăngenii și amici, mergea spre For (locul legislațiunei) unde un pretor îi presenta *toga virilis*, care — după ce se admonia ca cu demnitate să o pörte în toate împregiurările — o primia între ceremonii solemne. Că demn era său nu de purtarea acestui vestmânt, o dovedea sub decursul anului de probă (tirocinium), în care timp era obligat la esecutiții gimnastice mai dure, la cercetarea societăților de bărbați, la asistarea pertractărilor juridice, ca prin această să se inițieze în viața publică.

Acastă să întâmpla de multe ori prin conducerea părinților, său vre-unui bărbat confidențial. Cu expirarea anului de probă încă nu se termina tot-odată și timpul instrucțiunei, ci numai raportul dintre învățători și învățacei să schimba încât-va, înocă adeoc de aci încolo alegerea retorilor și a filosofilor, ce trebuia să-i studieze tinerul, depindea dela libera sa voie, ără

de națiune este chiar așa de strigătoare la cer (Aplausele durează minute întregi) ca și suspinul celorlalte națiuni subjugate: al Slavilor și Românilor — dăr mai există Austriaci, cari Vă vor apăra, și cari vor lupta pentru drepturile voastre! (Aplause frenetice). Pătruns de această convingere, nimic nu mă va împiedeca, de-a spune această pe față ori și unde, chiar și dacă voi fi tras încă de atâtea ori prin tină. Vă aduceți numai aminte în ce mod perfid se vorbește în Ungaria despre armata noastră, despre monarhul nostru. Etă, ascultați în ce mod miserabil se insultă în Ungaria simțmintele dinastice. (Lueger cetesce un articol din „Reichspost“ în care se spune, în ce mod ticălos a fost murdărită persoana Majestății Sale într'un oraș al Ungariei).

Și astfel de lucruri sunt permise în Ungaria (Strigăte: Jos cu Maghiarii!) Clica de acolo defăimează tot ce i vine în cale, și dacă noi ne apărăm și protestăm contra atacurilor ei miserabile, ni-se spune, că conturbăm pacea! Să căutăm în istorie, și vom afla, că Maghiarii totdeauna au stat în luptă contra Germanilor. Cel din urmă Bambergian a căzut în lupta contra Maghiarilor; în resbelele cu Turcii, ei au luptat contra noastră (Aplause și Aprobări); totdeauna au fost dușmanii noștri, și eu nu voi înceta de-a combate totdeauna pe acești dușmani ai Austriei (Aplause). Imi este tot una, ce urmări va ave pentru mine pasul meu! Mi-se spune, că nu voi pute fi primar (Strigăte entusiaste de „Hoch!“) Vă asigur, domnilor, că mi-e tot una, și eu nu voi retira, până ce nu vom învinge. Ni-a succes să rupem domnia liberalismului jidan în Viena, (Aplause); ne va succeda să îngropăm domnia liberalismului jidan în întreaga Austria, și ne va succeda și aceea, să ne facem soodăta cu domnia Jidano-Maghiarilor, pentru ca să putem arbora în Pesta stegul negru-galben (Aplause furtunose), ca un semn al păcii și dreptății pentru toate popoarele monarhiei austriace! *Deci înainte, la luptă!* Dacă vom fi cuprinși toți de același spirit, dacă vom fi toți de un cuget și o simțire, atunci învingerea e a noastră! Și precum renumitul general de cavaleria din resbelul de 30 de ani se ruga înaintea fiă-cărei lupte: „Dămine, dacă nu voiesc să ne ajuti nouă, atunci nu le ajuta nici lor!“, chiar așa mă rog și esclamez și eu: „Dămine, nu le ajuta acelora (dușmanilor lui Lueger), căci apoi cu Jidanii și cu Jidano-Maghiarii vom isprăvi-o noi singuri!“ (Aplause nesfârșite, publicul flutură din batiste).

După-ce președintele ținu o cuvântare de încheiere, adunarea se închise la 11 și jum. ore noaptea.

*

Diarele creștine din Viena, pe cari le primirăm astăzi anunță, că și în ziua următoare se vorbia în întreg orașul numai de meetingul creștinilor-sociali, în care se declarase în totă forma resbel Jidano-Ma-

ghiarilor. Vorbirile escelente, ce s'au ținut la meeting, au produs o impresiune adencă asupra masei populațiunii vieneze. În sala adunării steteau ticsite 6000 de persoane și încă odată pe atâtea, ne-având loc în sală, steteau pe afară, și când prindeau cu urechia câte un cuvânt mai puternic din sală, erupeau în strigăte nesfârșite, cari se audeau ca tunetul unui orcan prin Prater.

Mulțimea ascultă cu cea mai mare atențiune vorbirea redactorului *Schreiber*, care prin citarea esemplerelor de cruzime și brutalitate în Ungaria, și de asuprire a naționalităților nemaghiare, provocă o adevărat vifor de aprobări. Vorbirea lui *Lueger* a fost însă, cum dicit diarele vieneze, o adevărată cruciadă contra Maghiarismului. Când aminti el suferințele popoarelor nemaghiare și promise, că Austriicii le vor întinde acestora ajutor, un orcan de aplause bubui prin sală, bărbați și femei se sculară de pe scaune, fluturând din batiste; er când aminti Lueger insultele aruncate din partea Maghiarilor asupra casei domnitore, întreaga adunarea fu cuprinsă de o iritație și agitație, care cu greu se pôte desorie. Mii de voci strigau neîntrerupt: „Jos cu miserabili!“, „Ne mai audți!“, „Jos cu Jidano-Maghiarii!“, și numai cu greu îi succese lui Lueger să ajungă din nou la cuvânt și să strige: „Deci înainte la luptă!...“

Când își fini Lueger vorbirea, erupse un astfel de vifor de aplause în sală, ca și care, după cum spune „*Deutsches Volksblatt*“, n'au mai audți aici chiar aceea, cari au fost de repețite ori prezenți la manifestări de simpatie pentru Lueger. Mulțimea de mii de omeni începă a cânta marșul lui Lueger și între strigăte de „Hoch!“ plecă spre casă. În Prater domni viună mișcare până târziu noaptea, și prin restaurante nu puteai audi decât marșul lui Lueger, care erași și erași trebuia să fiă repetat...

Din delegațiuni.

Delegațiunea austriacă.

Indată după-ce ministrul Goluchowski și-a finit espunerile asupra situațiunii esterne, — a luat cuvântul

Dr. Kramar: Desvöltă punctul de vedere al Cehilor-tineri față cu tripla alianță. Cehii, dișe, nu se însuflețesc pentru alianța această. Ea a slăbit din punct de vedere militar deoparte prin pierderile Italiei, de altă parte, că armata escelentă a Bulgariei nu va acoperi — după cum se credea — tripla alianță. Politica esternă a Austriei trebuie să caute alte căi. În Balcani am făcut o politică nestatornică. În Bulgaria ne-am pierdut cu desăvârșire terenul, și politica noastră balcanică n'a prevădut, că dacă în Ungaria sunt persecutați Serbii și Români, er de altă parte se pune în frunte politica agrară — prin această provocăm

de altă parte după anul de probă tinerul nu se considera atât ca învățcel, cât mai virtos ca ascultător.

Toți câți purtau toga virilis trebuiau să-și țină mâinile ascunse sub togă (brachium cohibere) reprezentându-se prin această semnul modestiei până la etatea de 17 ani, când intrau în serviciul militar. Cel ce nu se distingea prin serioșitate, virtuositate, moderațiune, ordine și moralitate, era timbrat ca unul, ce nu e demn de *vistus romana*.

Cu expirarea tirociniului încă nu se termina educațiunea tinerilor. De aci încolo ei trebuiau să cerceteze castelele militare, ca să se deprindă în serviciul și arta militară; asemenea erau conduși de tătâniilor lor și în adunările curiale, er la cas de o stare mai slabă materială le serviau de conducători în For bărbați onești bătrâni, cari le esploiau și propuneau regulile de lipsă ale educațiunii și instrucțiunii generale, ilustrându-le mai ales cu esempe luate din viața practică. Prin cercetarea Forului tinerii veniau în atingere cu cei mai re-

numiți jurisprudenți, în societatea cărora prin întrebări și răspunsuri se clasificau și se discutau cestiuni juridice. Prin astfel de exerciții civile și militare se cresceau în Roma veche fitorii conducători și apărători ai intereselor și binelui statului. Cu un cuvânt punctul principal de mănecare al educațiunii romane era desvoltarea tuturor facultăților intelectuali în direcțiune striot practică. Romanul, ca Spartanul studia singur numai pentru viața practică.

Aceste sunt mai însemnatele trăsături caracteristice din viața culturală a Romei până la dărîmarea Corintului, până când adencă moravul candid, ce ardea în inima Romanului, fu copleșit de tot felul de stricăciuni și corupțiuni, cari duo la nimicirea ori căruia popor, fiă el cât de viguros și puternic. Fost-a împărăție mai puternică pe nământ, ca împărăția romană, și totuși a cădut din cauza corupțiunii! Păzesc-te de această, iubitul meu popor român!

Sepora.

conflict grav cu statele balcanice agrare. Lovitura nedreptă, ce au aplicat-o Maghiarii esportului de rîmători, ne-a despoiat de simpatia Sârbilor. Cea mai bună dovadă pentru această este purtarea Serbiei față cu sârbările milenare. Care va fi acum politica noastră cu Serbia? N'are de gând d-l ministru de esterne de-a nu permite, ce politica agrară egoistă maghiară să turbure raporturile noastre esterne și să le periclitizeze, cum a făcut înainte de acesta în România, er acum în Serbia?

Oratorul făcu apoi întrebarea, că reînnoitu-s'a tripla alianță? Adausa-s'a clausula despre politica orientală la textul contractului încheiat cu Germania? Avutu-s'a în vedere situația Italiei și reînnoirea tractatului? Ce are de gând să facă d-l ministru, ca să se îmbunătățească raporturile cu Serbia? etc.

Wurmbrand: Se ocupă mai ales cu evenimentele din Balcani. Nu e mulțumit nici el cu desvoltarea raporturilor. Face atent pe ministru la epistola principelui Nichita, care vorbește despre unitatea spirituală slavă, adencă despre alianța statelor din Balcani, și întreabă, că deocă regele sârbesc, principele bulgar și principele Montenegroului se consultă în comun asupra năsuințelor lor: nu involvă această un pericol pentru interesele monarhiei austro-ungare?

Bareuther: Polemisază cu Dr. Kramar, care a luat hotărîtă poziție contra triplei alianțe. Vorbitorul, din potrivă, e sincer aderent al ei, care nu pôte să fiă decât salutară pentru monarhia. Întreabă pe ministrul, deocă este adevărat, că tripla alianță s'a prolongit până la 1903?

Ministrul **Goluchowski**, răspunzând lui Kramar, respinge presupunerea, că în urma triplei alianțe ar fi suferit raporturile cu celelalte state, mai ales cu Rusia. Tripla alianță nu s'a reînnoit încă, dișe ministrul, deocă n'a sosit timpul reînnoirii. Ia apoi în apărare pe Unguri față cu invinuirile lui Kramar, și dișe, că guvernul maghiar numai atunci a închis granița dinaintea rîmătorilor sârbi, când s'a constatat bola între această.

Cerându-se votarea bugetului, s'a primit numai cu opoziție de un vot.

Delegațiunea ungară.

Subcomisiunea pentru armată a delegațiunii ungară a ținut ședința alaltăieri. La ordinea zilei a fost între altele și *înființarea unei școle de cadeți* în Săcuime.

Gajari întreabă pe ministrul de resboi, dacă are ori nu de gând să înființeze școala, cerând tot-odată să nu se pretindă jertfă prea mare dela ardeleni.

Krieghammer, ministru comun de resboi, dișe, că nu e în contra înființării acestei școle, pe lângă condițiunile stipulate de el. Limba de propunere însă, la totă întâmplarea, trebuie să fiă cea germană, altfel neavând nici un scop.

*

În 10 Iunie delegațiunile și-au continuat desbaterile.

S'a discutat asupra bugetului pentru armată. Toți oratorii au accentuat sarcinile grele, ce se aruncă asupra poporului pentru susținerea armatei și sporirea continuă a bugetului. Afară de aceasta s'au ivit și cestiuni de limbă. Delegatul ceh **Kramar** a dat espresiune surprinderii, că și acum armata corespunde în limba germană cu autoritățile ceh.

S'a născut de aci o contraversă foarte instructivă între delegați asupra cestiunii, că ce însemnătate au în imperiul austriac *națiunea și naționalitățile*. **Kramar** a cerut stat ceh deosebit, după șablonul statului maghiar. El dișe, între altele, că Cehii sunt tot atât de fideli față de dinastie, ca și Maghiarii, er bani și ostași au dat și dau mai mulți, decât Maghiarii.

Delegatul **Bareuther** nu recunoșce decât două state în monarhia, statul austriac și ungar, și nu recunoșce în Austria altă aspirațiune, decât patriotismul austriac.

„Români din Transilvania și Ungaria.“

Sub acest titlu a apărut în Paris o broșură, conținând o scrisore deschisă a d-lui *Ioan T. Ghica*, către *Mr. Saissy*, redactorul diarului francez „*Journal*“. În introducere spune autorul broșurei, că diarul „*Journal*“ publicase la 16 Mai c. o scrisore a lui *Pazmandy*, în care deputatul maghiar, făcând reclamă pentru mileniu, a comis mai multe erori. Redactorul numitului diar francez, cu tôte că promisesse a da loc unui răspuns la articolul lui *Pazmandy*, în care se fiă luate în apărare naționalitățile nemaghiare din Ungaria, totuși la recercarea d-lui Ghica a refuzat publicarea scrisorei deschise, pe care acum d-l Ghica a tipărit-o în broșura separată amintită mai sus. Eată pe scurt conținutul broșurei d-lui I. T. Ghica:

Domnule! Eu nu am pretenție de-a vorbi în numele naționalităților, dăr imi vei permite să-ți descoper neesactitățile, cari s'au strecurat în scrisorea d-lui *Dionisie Pazmandy*, și să mă exprim asupra lor.

D-l *Pazmandy* afirmă în lunga sa scrisore, că „*Noi (Maghiarii) avem o lege de presă și de intruniri publice, pentru care ne pôte invidia chiar și Anglia*“. Fără îndoială însă, d-l deputat nici-decum nu s'a gândit la naționalitățile nemaghiare din Ungaria, ci vorbește singur și numai din punct de vedere maghiar. Răspunsul nostru nu va fi lung, deocăre vom lăsa să vorbescă ineseși datele statistice oficiale, căci cifrele sunt mai elocvente.

Dispozițiunile constituțiunii ungară, privitor la libertatea pressei, diferă în modul cum se aplică la Maghiari și la Români. Pentru a dovedi această, voi face o scurtă statistică despre procesele de presă ce au decurs în periodul dela 1884—1895. În acest period în total au fost 47 procese de presă cu 161 acușări, dintre cari numai 17 au fost achitați. Pedepsele fac la oaltă 59 ani, și amendele 11,840 fl. Și această procedere se aplică în Ungaria numai față cu naționalitățile nemaghiare și mai ales față cu Români.

În lista proceselor n'am făcut amintire despre condamnarea fetelor române, acuate, pentru-că au purtat cocarde tricolore. Asemenea am omis de-a aminti condamnarea unui redactor al diarului „*Dreptatea*“ la doi ani temniță și la 1000 fl. amendă. Lista proceselor intentate învățătorilor și preoților români, acușări pentru „*inaltă trădare*“ e lungă, și d-nul D. *Pazmandy* a sciut foarte bine despre ele, dăr cine scie în urma cărui sentiment i-a convenit mai bine să trecă în tăcere peste ele.

Să-și aducă d-l *Pazmandy* aminte de interdicerea recentă a ținerii adunării comitetului esecutiv al partidului român, ai cărui 25 de membri au convocat o adunare pe ziua de 15 Mai în Sibiu. Ei bine! Guvernul ungar prin primarul din Sibiu a interdiș această adunare pe motiv, că ar fi îndreptată contra unității statului maghiar și contra „*națiunii maghiare unitare și indivisibile*“.

Români din Transilvania sunt puși în imposibilitatea de a-și esprija plângerile lor, nefind permis comitetului lor să se întrunescă și să discute. Și cu tôte acestea se dișe, că drepturile naționalităților sunt în mod formal recunoscute de constituția dela 1867!

Prin interdicerea amintitei adunări, Maghiarii nu voiesc să admită esistența altei naționalități în Ungaria, decât numai a națiunii „*unitare, indivisibile*“ maghiare. Prin această procedere neleală, Maghiarii se pun în contradicere cu drepturile legitime ale naționalităților nemaghiare, drepturi garantate prin legile constituționale dela 1867.

Curiôsă concepțiune de libertate!

(Va urma).

Afacerea Metropolitului-Primat din România.

Ghenadie-Petrescu a înaintat regelui Carol următoarea petiție:

Sire,

După cum știți, în ziua de 22 Maiu am fost răpit ilegal și neomenesc de pe scaunul de Metropolit-Primat al României.

Scaun sfânt al bisericii noastre creștine ortodoxe, investit cu drepturi politice la care țera m'a ales și Majestatea Voastră m'a întărit.

O judecată nedreptă și necanonică, o conjurație și cu o mână ocultă îngesund bunătatea Majestății Voștre, m'a răpit aceste drepturi, date de țera și întărite de Voi, aleșii Națiunii.

Chipul oam am fost smuls din aceste drepturi, fără învoirea legală a Majestății Voștre, strigă răsplătire la cer.

Aștept în liniște și cu răbdare în Dumneșeu, ca Majestatea Voastră să facă dreptate.

Până atunci fiind în drepturile mele de Metropolit-Primat, rog bunătatea Majestății Voștre, să poruncască a-mi pune la dispoziție cel puțin hainele de lână, ce îmi sunt necesare. Am cerut mereu acestea celor în drept, și prin viu grai și prin scris, dar n'am fost audiat. Stau în miserie, ca un criminal, cu aceeași cămașă pe mine cu care am fost furat de pe scaunul meu legitim.

Fapt fără părechie în istoria noastră.

Vândut de frații mei, ca dreptul Ioșif, stau aici în mănăstirea Căldărușani, unde s'a găsit cu cale să fi aruncat, străjuit, ca cel mai mare făcător de rele. Ingrădit cu pacea și liniștea sufletăscă, aștept în oarend, o frații mei să-și recunoscă păcatul și Majestatea Voastră să facă dreptate, reintorcându-mă în drepturile mele.

*

P. S. S. arhiepiscopul Valeriu Rimniceanu a trimis directorului ziarului „Dreptatea” din București o scrisoare, în care spune, că a prezentat Sinodului un protest, prin care își retrage subscrierea de pe actul de osândă a fostului Metropolit. Acea declarație-protest însă nu i-a primit Sinodul pe motiv, că nu era timbrată, deși a probat cu fapte anterioare, că membri Sinodului pot face ori-ce declarații, fără timbru. Actul de acuzare nu s'a mai pus în discuție, ci au fost chemați toți cu apel nominal pentru a subscrie. Fiind obligat și dându-l la această, a declarat verbal, că adevărurile culese din Sf. Scriptură le subscrie, afară de cestiunea personală... A voit să-și motiveze rezerva, dar i-s'a cerut să subscrie fără a adauge ceva. Declară însă, că și adă impărtășește aceleași opinii, cari le-a exprimat și subscris în protestul respins de Sinod. „Pute că această declarație m'e va costa mult — d'ice în fine — dar nu pot să fiu numai trupesc, las și partea, ce se cuvine sufletului, a cărui mărturisire suntem datorți a-o urmări cât va mai ține această viață”.

La scrisoarea această „Dreptatea”, organul d-lui Fleava, face următorul comentariu:

Scrisoarea, pe care o adresază P. S. S. arhiepiscopul Valerian Rimniceanu directorului „Dreptății”, are o importanță colosală. Prin ea se anulează sentința de caterisire dată de Sinodul ilegal constituit, în contra Metropolitului-Primat, deore-ce pe sentință nu mai rămân decât 11 iscălituri, ceea ce nu-i suficient, ca ea să fiă valabilă. Căci ori ce s'ar dice, iscălitura P. S. S. arhiepiscopului Valerian a fost smulsă prin teroare, și neluarea în considerare a retragerii ei e tot un act de violență, fără nici o valoare. Prin urmare I. P. S. S. Metropolitul-Primat continuă a fi legalmente și moralmente în scaunul său. Numai forța baionetelor îl ține la mănăstire, și noi-odată forța brută și banditismul n'au putut anula legal drepturile cui-va.

*

Agitația în afacerea lui Ghenadie se continuă între guvernamental și opozițional, grupul-Fleava (disidenți liberali) și conservatori puri. Junimii stau rezervați,

și n'au luat parte nici la întrunirea conservatoare de Duminecă.

Față de petiția lui Ghenadie către regele și scrisoarea arhiepiscopului Rimniceanu, „Voința Națională”, organul guvernului, a început cu nise destăinuirii senzaționale a preținșelor păcate ale lui Ghenadie. Sub titlul scandalos: „Ghenadie Petrescu hoț, plastograf, falsificator și în legătură cu asasinul Mărgăritărescu”, numita fôie publică mai multe scrisori, ce susține, că le-a scris Ghenadie și cari se prezintă ca compromițătoare pentru el. „Voința Națională” impută conservatorilor, că foile lor au fost cele dintăi, cari înainte cu câte-va luni au denunțat viciile lui Ghenadie.

SCRIILE ȚILEI.

— 31 Maiu.

20 de vagoane de Români. E'tă cea mai nouă minune milenară! Cetim adevărat în foi, o slujbașii guvernului unguresc și rătăciții Români din jurul Caransebeșului, au adunat cu momeli și promisiuni o mulțime de popor românesc din părțile Banatului și infundându-l în 20 de vagoane l-a pornit alaltăseră spre Budapesta, la expoziția jidano-maghiară. O, voi, nenorociților! D'ar n'ați avut alt-ceva de lucru, decât să mergeți la bălciul din Iudapesta, pentru a vă espune batjocurei și risului Ovreilor?

— o —

Primirea lui Dr. V. Branice în Timișoara, după cum scrie „Dreptatea”, a fost o'at se p'ote de căldurosă. La gară a fost întâmpinat Mercuri se'ra de personalul redacțiunii „Dreptății” și de un număr mare de dame române, apoi inteligență și popor din oraș și din jur. Intre cei ce au mers să salute pe Dr. V. Branice, a fost și d-l Coriolan Brediceanu și Dr. Isidor Pop din Lugoj. După îmbrățișări și salutări frățești de bună venire, Dr. Branice a fost dus în oraș, unde în sala restaurantului „Pummer” s'a dat cină comună, participând la vre-o 40 de persoane.

— o —

Eră-și scaunul episcopesc din Lugoj. Din Lugoj i-se telegrafiază fôiei guvernamentale „Kozsvár”, că acolo s'a lăsat scirea „din isvor bine informat”, că în scaunul vacant al episcopiei din Lugoj, va fi numit cât mai curând Dr. Teodor David, preot militar.

— o —

Toastul împăratului Wilhelm pentru Țarul. La prânzul ce la dat Mercuri în noul palat din Potsdam și l'a care au luat parte moștenitorii tronului Italiei și Daniei, precum și deputația militară rusă, împăratul Wilhelm a ridicat un toast foarte călduros pentru Țarul Nicolae II Reamintind primirea, ce i-a făcut-o Țarul Alexandru II înainte cu 25 ani în trecerea sa prin Berlin, cu care ocazi l'a numit (pe Wilhelm) proprietar al unui regiment rusesc, împăratul Germaniei d'ice, că cu mândria și grațitudine își aduce aminte de acele zile. Er acum, când Țarul din incidentul urcării sale pe tron a avut bunăvoința de a primi acest regiment în regimintele de gardă, îl exprimă cele mai adânci mulțămite și-și ridică paharul în sănătatea Țarului și a regimentului. Toastul acesta a produs senzația în cercurile politice din Berlin.

— o —

Distincțiunea miniștrilor. Din Budapesta se depeșează, că în cercurile curții se vorbește despre o deosebită distincțiune, cu care Majestatea Sa voiesce să-l surprindă pe Banffy. Mai departe se asigură, că miniștri Desideriu Perczel și Ernest Daniel vor fi ridicăți la rangul de conți.

— o —

Din Lipova li-se scrie foilor unguresc, că Ungurii și Români dela Maria-Radna au serbat împreună milenii în mod foarte „patriotic”. Preotul român Miklosy Miksa și-a pus pe piept o cocardă ungurescă și apoi a ținut o vorbire patriotică — Adevărat este, părinte Miksa?

— o —

Martinez Campos în arest. Mareșalului Spaniei Martinez Campos, conducătorul luptelor din Cuba, a fost pedepsit la arest împreună cu generalul Borero; ordinul de arest l'a dat guvernul spaniol, fiind-că zilele trecute acești doi ofițeri înalți din armata spaniolă au voit să dueleze. Tribunalul militar a aprobat precederea guvernului, o'aci legea penală militară din Spania opresce strict duelul.

— o —

Un proces de divorț senzațional. A produs la timpul său mare senzația în cercurile aristocratice din Germania faptul, că nepoța renumitului general Moltke se căsătorise cu pictorul german Lenbach, care nu este nobil, pe când familia contelui Moltke tot-deuna a fost mândră pe nobilitatea sa. Fericirea părechei nou căsătorite nu dură însă lung timp; relațiunile dintre ei se reciră, și o împăcare este cu atât mai imposibilă, deorece bă-care dintre căsătorii deja și-a ales pe viitorul soț cu care se va cununa după finirea procesului de divorț, intentat de ambele părți. Pictorul Lenbach, care de present este de 60 ani, voiesce să ia în căsătorie pe o fată tineră, foarte frumoasă, a cărei posă gătită de el în anul trecut fu mult admirată la expoziția de tablouri din München. Contesa Moltke se va cununa însă cu un medic din Berlin, care a fost un ôspe des al familiei Lenbach.

— o —

Răpitori de femei în Constantinopol. Țilele trecute au fost răpite sora și nepoța dragomanului sârbesc din Constantinopol de către o bandă de tâlhari și răpitori de femei, chiar când merșeră, însoțite de un servitor și de o femeie franceză, ca să ia o baie în marea de marmură. Una dintre prinsoniere a fost pusă după o zi pe picior liber, cu amenințarea, că, deo'aci în timp de 5 zile nu va trimite ca preț de răscumpărare pentru ele amândouă 25 mii punți sterlingi, atunci pe prinsoniera rămasă în mâinile lor vor omori-o. Se d'ice, că însuși Sultanul a promis, că va plăti prețul răscumpărării.

Români rătăciți.

Selagin, Iunie 1896.

Stim. D-le Redactor! Intr'unul din diarele noastre naționale am cetit zilele trecute o corespondență datată din Ieandamare, în care se spunea, că la serbările „milenare”, ținute în Deșiu la 30 Aprilie, a luat parte activă un protopop gr. cat., care aspiră la canonică; e om văduv, fără familie, și bogat. A mai dus cu sine la serbările unguresc și doi preoți, cari ambii aspiră la protopopie.

Nu ni-a fost greu de-a găci, că acel protopop nu p'ote fi altul, decât ointitul Ilișiu dela Ciocman, care nu s'a mulțămît cu atâtea, ci în 10 Maiu a fost de față și la serbarea Ungurilor din Jibou, unde a mers în procesiune la biserica reformată și la cea romano-catolică, a luat parte și la banchet, demonstrând astfel în contra fraților săi selăgeni.

Vedeți, D-le Redactor, la câtă umilire și batjocură e în stare să se dimite un om fără de simț pentru un os de ros!

Și se știți, că acest aspirant la canonică până înainte de asta cu vre-o doi ani n'a avut la casa sa nici măcar un diar românesc în lungul interval de vre-o 35 de ani, de când pacostea l'a înplântat și pe el în viaa Domnului. Deși om bogat și fără familie, în veci nu s'a pomenit să fi contribuit și el ceva pentru vre-un scop filantropic ori cultural românesc, nici la Asociațiune, nici pentru gimnaziul din Blășiu etc. Acestea sunt „meritele”, pe basa cărora aspiră ômenii la canonică în zilele de adă!

Asemeni eșemple monstruoase ale unor protopopi își găsesc, firesc, imitatorii lor și între preoți. Preotul Trif din Cehul Silvaniei, o comună curat românească de lângă Șimleu, a ținut o predică numai ca ea, intru preamărirea Ungurilor, er dascălul Oegariu a învățat pe bieții copii să reciteze versuri unguresc, cu cari să se pro-

ducă la festivitatea școlară. Nu sciu la ce aspiră acest învățător — om în vârstă și fără familie, — de nu cumva la cei 50 fl. la an, ce-i așteptă dela ministrul instrucțiunii ca recompensă...

Aci mai am de a aminti pe preotul Oncs Joska din Iolodul-mare, comună curat română, care de-asemena țină o vorbire de preamărire pentru Unguri, și încă nu numai în limba română, ci și în cea maghiară; ba spre soârba credincioșilor săi, popa Oncs își luă partea sa preoțescă și la sinagoga Jidanilor!

Gândesc, că aceste dureroase constatări, nu mai au lipsă de comentariu.

d—W.

SCRII ULTIME.

Budapesta, 11 Iunie. În ședința de adă a delegațiunii ungare, Berzeviczy Albert a dat espresiune satisfăcției, ce-o simte delegația asupra acelei părți a espunerilor ministrului Goluchow-ki, care privesc raporturile cu România. Răspunzând Goluchowski d'ice, că se bucură de cuvintele lui Berzeviczy, că în România raporturile s'au schimbat spre bine, la ceea ce are un mare merit actualul șef al guvernului D. Sturdza. D'ela țera acesta nu se p'ote aștepta mai mult, continuă ministrul de esterne, și din potrivă „nu vom suferi să se întempe nimic, ce ar mări necazurile noastre interne”. (Alușiune la mișcarea în cestiunea națională. — Red.)

Budapesta, 11 Iunie. Prin cercurile politice se vorbește foarte hotărât, că parlamentul se va dizolva. Ședințe se vor ține numai până în 11 Iulie, când prin ordiu mai înalt se va dizolva camera și se vor fixa noue alegeri pe sfirșitul lunii lui August. Scirea a produs mare senzația în toate cercurile politice.

DIVERSE.

La ce vârstă se ne căsătorim. Etatea permisă la căsătorie în diferitele state este foarte variată. În Germania tinerul trebuie să aibă cel puțin 20 de ani, er tineră 16 ani. În Spania, Portugalia și Grecia, un tiner de 14 ani p'ote lua o fată de 12 ani. În Franța și Rusia ginerile trebuie să fiă barēm de 18 ani, er fata de 15 ani. În Italia etatea minimală la bărbat este 18, la fată 16 ani. În Elveția la 18, er la fete variază între 13 și 17 ani.

Literatură.

În Tipografia diecesană din Arad a apărut: Gramatica Română pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor de limba română în Arad. Partea I, Etimologia. De vândare la autorul. Prețul 1 fl., pentru învățători 70 cr. — La lucrarea manualului present, d-l autor a ținut seamă de rezultatele științei moderne; ortografia este cea a Academiei române, dar cu unele excepțiuni în favorul fonetismului.

Povestiri de Petra-Petrescu à 80 cr. francate. De vândare la administrația noastră.

Toți acei P. S. Domni și P. S. Dôrne, cari din incidentul morții mult regretatei mele fiice Amalia au grăbit a ne consola atât personal, cât și prin adrese de condolență — binevoiescă a primi pe această cale mulțămitele noastre cele mai profunde.

Clușiu, 10 Iunie 1896.

în numele familiei
Ved. Ana Roșiescu,

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Malor.

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Iunie 1896.

Table with exchange rates for various commodities like gold, silver, and currencies from Hungary, Austria, and Prussia.

Table with exchange rates for silver and gold, and various bank notes and currencies.

Cursul pietei Braşov.

Din 12 Iunie 1896.

Table with market prices for various goods like flour, oil, and other commodities in Braşov.

Anunţuri

(Inserţiuni şi reclame)

Suntă a se adresa subscriisei administratiunii. In cazul publicării unui anunţiu mai mult de odată se face scădemēt, care creşce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans“.

Calitate superiőră.

Chocoladă Thiess & Seidel

s'afă in tōte magaziiile de specerei cu preţurile fabriciei, fiă-care pachet şi envelopă este provēdūt cu firma nōstră.

Nutritor şi uşor de mistuit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiū 1896.

Budapesta - Predeal

Large table showing train schedules between Budapest and Predeal, including departure and arrival times for various train types.

Ghirişă - Turda

Table showing train schedules between Ghirişă and Turda.

Copşa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraş

Table showing train schedules between Copşa-mică, Sibiu, Avrig, and Făgăraş.

Simeria (Pis) - Hunedōra

Table showing train schedules between Simeria (Pis) and Hunedōra.

Braşov - Zerneşti

Table showing train schedules between Braşov and Zerneşti.

Mureş-Ludoş - Bistriţa

Table showing train schedules between Mureş-Ludoş and Bistriţa.

Arad - Timişoara

Table showing train schedules between Arad and Timişoara.

Sibiu - Cisnădie

Table showing train schedules between Sibiu and Cisnădie.

Sighişoara - Odorheiu-săcesc.

Table showing train schedules between Sighişoara and Odorheiu-săcesc.

Cucerdea - Ōşorheiu - Regh.-săsesc.

Table showing train schedules between Cucerdea, Ōşorheiu, and Regh.-săsesc.

Nota: Ōrele însemnate în stānga staţiunilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în drepta de jos în sus. — Numerii încuadraţi cu linii mai negre înseamnă ōrele de nopte.